GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 14.

W Niedzielę Dnia 16. Lutego 1806.

Chwalebne mieszkańcow Krakowa nad licznemi woyskowemi chorobą złożonemi politowanie, coraz czynniey się okazuie, kiedy kollekta pieniężna przez dwoch dawniey wymienionych przyiacioł ludzkości podeymowana iuż summę 2100 zł. ryń. dochodzi, i dalsze dosyłania octu, wina, kaszy, słodu &c. ciągle nie ustaią. Zachowuie sobie Urząd tuteyszy swego czasu wymienienie wszystkich dotychczasowych i przyszłych dobroczyńcow szpitalow, lecz nie może tu przepomniec, szczególnieyszego ludzkości dowodu, okazanego przez JX. Dziekanowicza, Dziekana Kunowskiego Plebana w Maminie cyrkułu Radomskiego. Mąż ten ani uymuiącym każde serce widokiem chorych poruszony, ani od kogo wezwany, przysłał na ręce kollektorow znaczną summę 250 zł. ryń. ku wygodzie szpitali obrocić się maiącą. Urząd cyrkularny Krakowski z kommendą woyskową oddaią mu zato publiczną wdzięczność, i nie wątpią, że ten przykład czyśtey cnoty licznych znaydzie naśladowcow.

Na dniu 10 tego miesiąca przeniosł się do wieczności w wieku 83 lat JW. Felicyan Mieroszowski, Ordynat Mysłowski, kawaler orderu S. Stanisława. Zycie tego Męża było pasmem cnot obywatelskich i domowych. Nieszczęśliwy każdy miał prawo do Jego czułego serca. Nie sami tylko Synowie znaydowali w nim dobrego Oyca familii, iego licznieyszą familiią był bliźni w niedostatku, ktorych łzy żalu cechować będą stratę i liczbę. Umysł iego oświecony zasadami Religii i Moralności znał doskonale: iż maiątek bogatych iest w części biednych własnością.

Z Wiednia d. 8. Lutego.

Nayiaśnieyszy Cesarz Jmć raczył wczasie zaięcia przez Francuzkie woyska niższey Austryi napisać następuiący list do Marszałka stanow, Landgrafa Fürstenberga:

" Kochany Landgrafie Fürstenberg! Wierne moie stany mogą bydź zapewnione, że chociaż oddalony, nie przestaię o ich dobru myslec i ile tylko iest w moiey mocy przykładać się do niego. Związki, iakie między Monarchą i wiernemi iego poddanemi zachodzą, są święte; lecz droższe są ieszcze dla mego serca te, ktore moy dobry Lud przez stateczność i niewzruszoną do mnie przychylnosć w nay-

przykrzeyszym położeniu względem mnie zaciągnął. Nigdy tego nie zapomnę, — Oddawna starałem się uwolnić Austryą i resztę dziedzicznych kraiow moich od uciążliwych kontrybucyy, i nie zaniedbałem przy negocyacyach pokoiu czynić stosownych przełożeń i nie oszczędzałem żadnych ofiar. Skutku stąd należy teraz oczekiwać, i oczekuię go tem spokoyniey, żem wszystko uczynił, co tylko potrzeba było, dla doprowadzenia rzeczy do pomyślnego celu. Gdybym tak był bogaty w skarby, iak wierne moie Stany mnie mać mogą, tedy nie wahałbym się ani momentu podzielenia ich z moim Ludem, iak zwykłem czynić z prywatnym moim maiątkiem w mniey przykrych okolicznościach; lecz sposoby nie zostaią w rownym stosunku z moią wolą, a nadto winien iestem wesprzyć ogłodzone moie kraie, i także trudnię się nieustannie acz z wielkim kosztem dostawieniem im pierwszych potrzeb do życia, i zaprowadzeniem zwolna dawney obfitości. — W Holitschu d. 26 Grudnia 1805.

Franciszek.

Stany niższey Austryi, przeięte wdzięcznością, mniemały się bydź obowiązane kazać szacowny ten pomnik miłości Monarchy do swego ludu, dla podania go odległey potomności, przez druk ogłosić.

J. C. i C. K. Mość uwolnił nayłaskawiey od obowiązkow urzędu gabinetowego swego Ministra i W. Podkomorzego Hrabiego Kolloredo na iego prozbę, a na dowod swego nayłaskawszego ukontentowania z długich iego usług Nayiaśnieyszemu Domowi Austryackiemu i iego Osobie napisał do niego następuiący bilet:

"Kochany Hrabio Kolloredo! Prosiłeś mnie WPan o uwolnienie Cię od obowiązkow urzędu Ministra gabinetowego i W. Podkomorzego, ktore to uwolnienie wkłada razem na Twoią małżonkę obowiązek, aby i ona oddaliła się z swoiego urzędu, daię WPanu zatem z ukontentowaniem przy tey okazyi zapewnienie, iż zupełnie uznaię położone WPana dla kraiu i dla mnie zasługi, iako też Jego Małżonki w edukowaniu mey nayukochańszey Corki, i że korzystać będę z każdey nadarzoney pory, dla okazania światu, iż nauczyciela, przyiaciela i dobrego sługę zapomnieć nie potrafię. Przyymiy WPan dla własnego i Twoiey Małżonki uspokoienia te zapewnienia, i iako dowod uczuciow, z którenii zostaię &c.„

Mianowany na mieyscu Hrabi Kolloredego W. podkomorzem dotychczasowy Monarchiczny nadworny Kommissarz, Hrabia Wrbna, wykonał na tę dostoyność d. 5 Lutego przysięgę wierności przed J. C. K. Mcią.

J. C. Apostolska Królewska Mość przy ogłoszeniu warunkow, zawartego między Nim i Cesarzem Jmci Francuzow i Królem Włoskim traktatu pokoiu, wydał następuiącą odezwę do wszystkich poddanych swoich kraiow:

Franciszek II. &c. &c. Przywróciłem dobrym moim i wiernym ludom pokoy. Postanowienia moie zgadzały się z ich życzeniami. Zrzekłem się nadziei zmiany szczęścia, ażeby spieszno oddalić niebezpieczeństwa i cierpienia, na które wystawione były naypięknieysze moie kraie, a nawet środek Monarchii, moia stolica. Ofiary są wielkie, i z ciężkością oderwały się od serca moiego, ale szło o dobro, o domowe i obywatelskie szczęście millionow ludzi, uczyniłem więc te ofiary. Błogosławieństwa, które powrot spokoyności moim ludom obiecuie, całą moią są nadgrodą. Nie znam innego szczęścia, iak szczęście tych ludow, inney chwały, iak bydź oycem lu-

dow, które w przywiązaniu, w nienaruszoney wierności, w czystey miłości do Monarchy i oyczyzny żadnemu w Europie nie dadzą się wyprzedzić. Przez piękny ten narodowy charakter wymogły nawet na nieprzyiacielu pomimowolny dla siebie szacunek, a w moim sercu tak głęboką wyryły pamiątkę, iż iey nic zatrzyć niepotrafi. Z rozrzewnieniem powróciłem do moiey stolicy, na łono życzliwych iey i szacunku godnych obywatelów i mieszkańców, i do zwyczaynych moich zatrudnień. Rany, które woyna zadała, są głębokie; czas tylko potrafi ie zupełnie zagoić i zatrzyć pamięć cierpień, których w tym nieszczęśliwym przeciągu czasu doznano. Rząd kraiowy ma większe i trudnieysze niżeli dawniey obowiązki do wypełnienia, i pełni ie. Ale ma także więcey niżeli dawniey prawa do żądania, aby przykładały się wszystkie klassy ludzi do dobroczynnego celu, to iest do powiększenia sił kraiu przez rozszerzenie prawdziwego światła, ożywienie narodowego przemysłu, i przywrocenie publicznego kredytu; przez ten iedynie sposob stanąć monarchia może na tym stopniu, iaki dotąd w przeciwnych nawet okolicznościach pomiędzy Europeyskiemi kraiami utrzymywała. Każdy moment mego życia iest poświęcony temu celowi, iest poświęcony dobru szlachetnego i dobrego ludu, który iak dzieci kocham. Przez wzaiemny związek nayściśleyszego zaufania i przez czułą miłość do moich poddanych, w ten czas dopiero uwierzę, iż zadosyć uczyniłem moiemu sercu, iako Monarcha i oyciec, gdy Austryi pomyślność mocno ugruntowaną zostanie, gdy w zapomnienie poydzie co iey obywatele ucierpieli, i pamięć tylko pozostanie moich ofiar, ich wierności i niezachwianey miłości do oyczyzny.

W Wiedniu d. 1 Lutego 1806.

Franciszek.

Z Berlina d. 1. Lutego.

Gazeta tuteysza umieściła następuiące ważne obwieszczenie, które potwierdza domysł względem bliskiego powszechnego pokoiu.

" My Fryderyk Wilhelm z Bożey łaski Król Pruski &c &c. Oświadczamy i podaiemy ninieyszym do wiadomości: Po wypadkach, które pokoy między Austryą i Francyą za sobą pociągnęły, wszystkie starania nasze do tego celu zmierzały, aby pożar woyny i nieszczęsne skutki, które północnym Niemcom a mianowicie kraiom Elektorsko-Brunświckim zagrażały, odwroconemi zostały. Tym końcem nie widzieliśmy innego środka do osiągnienia tego celu, tylko żebyśmy zawarli układ z Cesarzem Jmcią Francuzow, na mocy którego kraie Niemieckie Króla Jmci Wielkiey Brytanii nie maią bydź znowu osadzone woyskiem Francuzkim lub sprzymierzeńcow Francuzkich, lecz owszem toż woysko zupełnie stamtąd ustąpi i wspomnione kraie od nas iedynie w administracyą aż do zawarcia powszechnego pokoiu wzięte zostaną. Stosownie do tego rozkazuiemy osadzić kraie Elektorsko-Brunświckie korpusem woyska, zostaiącym pod dowodztwem naszego Jenerała iazdy, Hrabiego Schulenburg Kehnert, i poruczamy mu administracyą imieniem naszym w tychże kraiach aż do pokoiu, tak, iż wraz z kommissyą administracyyną przez niego urządzić się maiącą, wszelkiemi interessami ściągaiącemi się do zawiadowania kraiem, zatrudniać się, i potrzebne w tey mierze rezolucye do wewnętrznych magistratur kraiowych i zwierzchności wydawać będzie. Wzywamy więc ninieyszym tak wspomnione zwierzchności, iako też Prałatow, Szlachtę, Obywatelow, tudzież wszystkich poddanych i mieszkańcow wspomnionego kraiu bez żadnego wyiątku, ażeby temu naszemu do ich bezpieczeństwa i

)2(

dobra zmierzaiącemu przedsięwzięciu i urządzeniom wyznaczonego naszego kommissarza administracyynego, niemniey kommissyi przez niego wybraney podlegali i wchodzącemu woysku naszemu nietylko żadney przeszkody nie czynili, lecz owszem wszelką pomoc i iaką tylko mogą ulgę dawali, i ażeby się we wszystkich i powszechnych interessach kraiowych, tudzież w stosuiących się do tego żądaniach i proźbach iedynie do wzmiankowanego naszego kommissarza administracyynego, iako do teraźnieyszey naywyższey zwierzchności, bezpośrednie pod rozkazami naszemi zostaiącey, udawali. Aże w tym naszym kroku mamy iedynie na celu spokoyność i bezpieczeństwo północnych Niemiec, a nawet kraiow Elektorsko-Brunświckich, przeto woysko nasze na stopniu pokoiu z kass naszych opłacać będziemy, a wzmiankowane kraie poniosą szczególniey niektóre koszta na utrzymywanie tegoż woyska w stanie woyny będącego; w ogólności zaś starać się nieomieszkamy, ażeby dochody z wspomnionych kraiow przez czas administracyi naszey, po odtrąceniu wydatkow na zarządzanie, szczególnie na pożytek tychże kraiow obrócone zostały. Zapewniamy oraz, iż woysko nasze ma zachowywać nayściśleyszą karność i porządek, że wszystkie sprawiedliwe skargi będą niezwłocznie wysłuchane, i że w ogólności każdy spokoyny mieszkaniec przy własności swoiey i prawach utrzymanym zostanie, i w potrzebie dozna dzielney pomocy; przeciwnie zaś ci, którzyby niechcieli słuchać wydanych urządzeń, lub dopuścili się iakowego oporu, sami sobie wszystkie stąd nieuchybnie wynikaiące surowe i nieprzyiemne względem nich użyte środki przypiszą.—Wydano z naywyższym naszym własnoręcznym podpisem.— W Berlinie d. 27 Stycznia 1806.

(L.S.) *Fryderyk Wilhelm.* *de Hardenberg.*

Z rozkazu J. K. Mci gabinetowy Minister Hrabia Hardenberg, oznaymił starszym tuteyszych kupcow:

" Gdy od nieiakiego czasu niepewne polityczne stosunki tuteyszego Król. Dworu z innemi mocarstwami, a osobliwie iego pokoiowe i przyiazne stosunki z Francyą zupełnie przywrocone i zapewnione zostały, przeto oznaymuie się o tem tuteyszym kupcom, aby bez obawy handel do obcych kraiow stosowuię do prawa narodow daley prowadzili. „

Xżę panuiący Brunświcki poiechał stąd w towarzystwie swego adjutanta Półkownika Kleista, i Król. Podpółkownika Krusemarka, do Petersburga.

P. Kotzebue znayduiący się w Królewcu, został od tamteyszego Niemieckiego towarzystwa na członka przybrany, i na posiedzeniu d. 18 Stycznia, w dniu koronacyi Królewskiey, miał mowę o związku Lubekanow z Niemieckim zakonem w Prusiech.

Z Londynu d. 24. Stycznia.

Wczoray rano o wpół do 5 godziny zakończył P. Pitt w wieyskim swoim mieszkaniu przy Pultney ważne dla oyczyzny, a drogie dla przyiacioł życie w 47 roku. Strata tego wielkiego męża powszechnie się czuć daie i iest żałowana. Jako statysta posiadał naywiększy szacunek dla swoich niespolitych talentow w całey Europie, iako minister naywiększą ufność wszystkich maiętnych współziomkow. Naywyższa nieinteressowność była główną cechą iego charakteru. Szacuiącego Monarchy, był wiernym sługą bez podłości. Sława W. Brytanii i dobro były iedynym zawsze iego celem. Nie pamiętał na siebie; przyiacioł swey młodości był przyiacielem i dobroczyńcą. Nikt mu nie może zarzucić dumnego, zapomnienia dawnych zna-

iomych. Niespokoyne tylko i rozpaczaiące umysły, które pragnęły zamieszania i nic do ſtracenia nie miały, nienawidziły go i obawiały go ſię w Anglii. — O oſtatnich godzinach tego wielkiego męża mamy naſtępuiące szczegóły: Oſtatniego poniedziałku po powrocie choroby utracili iego przyiaciele zupełnie o nim nadzieię; z tem wszyſtkim aż do środy z rana nie pokazały ſię ieszcze były znaki gangreny podagryczney. Widocznie atoli powiększała ſię w całym ciele słabość, a żywot i wszyſtkie członki zaczęły znacznie puchnąć, tudzież pokazały ſię znaki wodney puchliny. Lekarze zapowiedzieli we środę bliski koniec iego życia. P. Prettyman biskup Linkolnu, bywszy iego nauczyciel, który go w czaſie choroby nie opuszczał, podiał ſię uwiadomić go o bliskiey śmierci. P. Pitt przyiął tę wiadomość z spokoynością umysłu. Pytał ſię potem pierwszego swego lekarza P. Farquahr iak długo ieszcze żyć może. Lekarz wyznaczył naydłużey 12 godzin, poczem rozpoczął rozmowy duchowne z biskupem Linkolnu, i powtorzył kilkokrotnie, że przekonany będąc o nikczemności swoiey pokłada iedynie zaufanie swoie w łasce i miłoſierdziu Boskim. Biskup uklęknął potem przy łożku swego ucznia i modlił ſię za niego. P. Stanhop i iego małżonka, sioſtrzenica P. Pitta, łączyli z nim swoie modły. Po skończonych modłach wezwał P. Pitt swoich przyiacioł do ſiebie i poczynił uſtnie niektóre rozporządzenia domowe. Potem oświadczył, iż żadney osobiſtey urazy przeciw nikomu niebierze z sobą do grobu i pożegnał swoich przyiacioł. Biskup Linkolnu, P. i Pani Stanhop bawili aż do oſtatniego momentu przy iego łożku. Skonał bez widocznego poruszenia. Dodać ieszcze potrzeba, że Lord Chatam, brat P. Pitta w oſtatnich godzinach zawsze prawie przy nim bawił. P. Pitt pożegnał ſię z nim uroczyście we środę i wszyſtkich domowników swoich iego względom polecił. P. Pitt umarł ubogim, co ieſt dowodem iego nieintereſſowności. Nigdy wielkiego przepychu nie okazywał: powoz, 4 powozowe konie i dwa wierzchowe; rzadko wielkie obiady; żadnego zbytku w budownictwie; cokolwiek przywiązania do ogrodnictwa — oto cały iego przepych. Po złożeniu urzędu ograniczył swoie wydatki dla zaspokoienia swych wierzycieli i odtąd żył bez wszelkiey okazałości. — Ciało P. Pitta będzie w pactwie Weſtminſterskim obok iego oyca i matki pochowane. Rodził ſię 1759 w czaſie kiedy iego oyciec Hrabia Chatam na naywyższym szczycie chwały zoſtawał. Uczył ſię w szkole główney Kambridgi. W roku 1780 był od znakomitych osób na reprezentanta do parlamentu od tey szkoły proponowany, ale nie utrzymał ſię. W naſtępnym atoli roku obrany zoſtał od miaſteczka Appleby, i uſiadł przy ſtronie, która ſię uſtawicznie przeciwiła miniſtrowi North i Amerykańskiey woynie. Spodziewano ſię znaleść w nim talenta oyca, iakoż nie zawiedziono ſię. Pierwszą mowę miał za proiektem P. Burke. Proiekt poprawienia reprezentacyi w parlamencie, który lubo ſię nie utrzymał, chociaż go kilkokrotnie ponawiał, zrobił mu iednak wiele przyiacioł. Po śmierci Margr. Rockinckham zoſtał Lord Shelburne pierwszym Lordem skarbu, a P. Pitt dodany mu był za pomocnika, który w 23 roku życia iako kanclerz skarbowy zadziwił Angliią i całą Europę. Położenie Anglii było na ow czas nader krytyczne. Amerykańska woyna wszyſtkich Anglikow oburzała; zrobiono pokoy, lecz nie podobały ſię iego warunki. Miniſteryum, którego P. Pitt był nayzacnieyszym członkiem, krótko trwało.

Po rozpuszczeniu iego udał się młody statysta do Włoch i rożnych Niemieckich kraiow. Za powrotem z zagranicy starał się znowu o reprezentacyą od szkoły głowney Kambridgi, lecz znowu mu się nie udało. Wkrótce iednak zmienione zostało ministeryum i P. Pitt dostąpił żądanego urzędu. Pokazał się więc w nowey okazałości na politycznym świecie. P. Fox owczesny sekretarz stanu wniosł bil względem usunięcia nadużycia w administracyi wschodnich Indyy; lecz P. Pitt wniosł potem inny uchylaiąc bil iego. Lord North i iego stronnicy zostali wkrótce oddaleni i Pitt został pierwszym ministrem. Nie miał w parlamencie większości głosow, był zatem Król proszony, aby go oddalił; lecz utrzymał się mężnie i sam nawet doniosł parlamentowi, że Król nie może iego prożbie zadosyć uczynić. Ministerstwo Pitta okazało się świetnym w czasie choroby Królewskiey, kiedy chciano zaprowadzić regencyą; P. Pitt wierny swemu monarsze zniszczył wszystkie proiekta przyiacioł następcy tronu. Czem P. Pitt był od czasu rewolucyi Francuzkiey wiadomo wszystkim. Kilkokrotnie mowił przed śmiercią: Ah co za czasy! O moia oyczyzno! — W Nelsonie i Picie utraciła Francya naymocnieyszych przeciwnikow.

Całkowita uwaga publiczności iest teraz zwrocona kto będzie następcą zmarłego ministrą.

Teraźnieyszy plan zmierza do utworzenia nowego ministeryum, w którym połączone bydź maią ile możności naywiększe talenta, i razem aby posiadało ufność narodu. Lorda Grenwilla przeznaczaią na pierwszego Ministra, iednak kanclerstwo skarbu ma bydź od iego urzędu oddzielone. Ma on mieć pełnomocnictwo obrać resztę osob na pierwsze urzędy z rożnych partyy, z wyłączeniem iednak P. Foxa, którego Król niechce mieć blisko siebie. Lorda Sidmouth (Addingtona) przeznaczaią na prezydenta tayney rady. Jakoż miał wczoray prywatną audyencyą u Króla Jmci.

W gospodzie Loyds czynią wielkie zakłady przeciw bliskiemu pokoiowi; stawiaią bowiem 100 przeciw 10 gwineow, że przed ugodne punkta nie będą przed 3 Lipca r. b. podpisane.

Deputacya obu izb parlamentu oddała Królowi w pałacu St. James adressy podziękowania.

D. 25. — Wczoray doniosł P. Lascelles niższey izbie, iż w przyszły poniedziałek uczyni wniosek z powodu nieodżałowaney śmierci P. Pitta. Celem iego wniosku iest, aby narod uwiecznił pamięć tego wielkiego męża i okazał mu wdzięczność swoią.

Lord Castlereagh wniosł, aby rzecz względem postępowania ministrow, która w poniedziałek miała bydź wniesioną, odłożoną została z powodu śmierci P. Pitta do dalszego czasu.

P. Fox żałował śmierci P. Pitta i zgadzał się na odłożenie powyższego wniosku.

W wyższey izbie taki sam uczynił wniosek Lord Holland, i zgodzono się na odłożenie pomienionego wniosku.

Z Paryża d. 27. Stycznia.

Cesarza Jmci oczekuiemy tu co moment. Mowią, że iuż do Fontaineblau przybył. Obie Cesarstwo chcą (iak się dowiaduiemy) cicho do Paryża wiechać. Obywatele Paryzcy sami nie wiedzą iakimby ich sposobem przyiąć mieli. Cesarz Jmć w zupełnym zdrowiu zostaie.

Dziś spodziewamy się tu przybycia P. Talleyranda.

Poiutrze zaś przybędzie tu Hrab. Haugwitz i Radca poselstwa P. Lombard.

D. 22 Stycznia po południu o godzinie 3 udał się Xżę Arcykanclerz do senatu, i po przemowie oddał mu następuiący list od Cesarza:

Senatorowie! Organiczna uchwała senatu d. 12 Flor. r. 12 urządziła to wszystko, cokolwiek ściąga się do dziedzictwa Cesarskiey korony we Francyi. Pierwszy konstytucyyny statut naszego królestwa Włoskiego pod d. 19 Marca 1805 ustanowił dziedzictwo tey korony, iak w naszem własnem naturalnem iako i przysposobionem potomstwie. — Niebezpieczeństwa, które nam w czasie tey woyny groziły, a które naszym Włoskim ludom daleko się większe zdawały; niebezpieczeństwa, które nam, maiąc ieszcze nieprzyiacioł do zwalczenia, grozić mogą, czynią im słuszną obawę; nie maią bowiem tego bezpieczeństwa, które wam umiarkowanie i dobroczynność ustaw naszych nadaie, ponieważ ich przyszłość nie iest ieszcze pewna. Poczytuiemy przeto za naypierwszy nasz obowiązek położyć koniec tem obawom, i w tym celu postanowiliśmy Xcia Eugeniusza, Arcy kanclerza stanu naszego państwa, i Wicekróla Włoskiego przyiąć za naszego syna. Powołaliśmy go po nas i po naszem prawem i naturalnem potomstwie, do tronu Włoskiego, i ustanowiliśmy: że ieżli nasze wprost, prawe i naturalne potomstwo, albo Xcia Eugeniusza naszego syna wygaśnie, tedy ma spaść Włoska korona na syna, albo na naybliższego krewnego tego Xcia z krwie naszey, który w takowym przypadku panować będzie na ten czas we Francyi. — Uznaliśmy stosownie do naszey godności, ażeby Xżę Eugeniusz był uczestnikiem wszelkich honorow, iakie tylko przywiązane są do naszego przysposobienia, chociaż mu to nie nadaie innego prawa iak tylko do samey Włoskiey korony, gdyż obstaiemy przy tem, iż w żadnym przypadku z iakichkolwiek bądź okoliczności, nasze przysposobienie, ani iemu, ani następcom iego, nie daie prawa do korony Francuzkiey, którey następstwo przez konstytucyą państwa nie odmiennie iest ustanowione. Dzieie wszystkich wiekow uczą nasz, że iednostayność ustaw szkodzi istotnem siłom i urządzeniom państw, zwłaszcza co do obyczaiow i geograficznego ich położenia. — Zostawiamy sobie z resztą przez dalsze urządzenia ustanowić związki, iakie chcemy, aby po nas we wszystkich skonfederowanych kraiach Francuzkiego państwa, zachodziły. Gdy bowiem rozmaite i w cale od siebie nie zawisłe części wspólney interess maią, przeto mieć także muszą wspólny z sobą związek. — Nasze Ludy Włoskie z wielkiem zapewne ukontentowaniem i radością przyymą te nowe dowody staranności naszey. Będą mieć rękoymią szczęśliwości, którey teraz używaią w czasie panowania tego młodego Xcia, który w tak burzliwych okolicznościach, szczególniey w tych pierwszych razach, które dla samych doświadczonych mężow są trudnemi, umiał panować przez miłość, i naszym ustawom miłość ziednać. Sprawił nam widok, którego każdy moment żywo nas interessował. Widzieliśmy iak przy zupełnie nowych okolicznościach przyprowadzał do skutku zasady, któreśmy troskliwie przez cały czas, kiedy przy nas zostawał, w iego serce wpaiali. Jeżli przypadek zdarzy, iż potrzeba będzie bronić naszych Włoskich ludow, tedy okaże się bydź zapewne godnym naśladowcą i ponowicielem tego wszystkiego, cokolkiek My w trudney sztuce woiowania dobrego zdziałać mogli. — W tym momencie,

gdy rozkazaliśmy, ażeby nasz czwarty konstytucyyny statut trzem Włoskim kollegiom udzielony był, za rzecz potrzebną osądziliśmy uwiadomić was razem o środku, przez który dobro i spokoyność tego państwa na miłości i interessie wszystkich narodow, z których się składa, ugruntowane zostało. — Przekonani także iesteśmy, że wszystko cokolwiek szczęściem i ukontentowaniem iest naszym, ani wam ani Ludowi memu oboiętnem bydź nie może. Działo się w Monachium d. 12 Stycznia 1806.

Napoleon. „

Po mowie przez Senatora Franciszka Neufchateau mianey postanowił Senat za takowe udzielenie złożyć Cesarzowi adres podziękowania, do którego ułożenia Senatorowie: Lacepede, Semonville i Syeyes są wyznaczeni. — Związek, który na mocy Cesarskiego do Senatu listu, ma pomiędzy skonfederowanemi kraiami Francuzkiego państwa nastąpić, wielkiey, iak wnoszą, będzie wagi.

Dzień zamęścia Xiężniczki Bawarskiey z Xciem Eugeniuszem, był w Paryżu przez uroczystą obchodzony ucztę, którą Xżna Ludwika dała. Tegoż wieczora P. Marescalchi Minister interessow zagranicznych królestwa Włoskiego, kazał swoy dom oświecić. Tenże d. 21 dał bal, na który ciało dyplomatyczne zaprosił, który oraz Xiężna Ludwika, Arcykanclerz, Xżę Borghese, i wiele znakomitych osób obecnością swoią zaszczyciło.

Xżę Murat powrocił tu ostatniey środy.

Onegday pochowano na cmentarzu przy Vaugirard zmarłego tu Elektorsko-Saskiego posła Hrab: Bünau. Dyplomatyczne ciało było przytomne iego pogrzebowi. Mowę na nim miał Duński kaznodzieia legacyyny.

Poseł Elektorsko-Badeński, Baron Dalberg, powrocił tu d. 25 b. m. ze swoiey długiey podroży.

Od nieiakiego czasu panuie tu powszechna choroba na gardło z kaszlem i boleniem oczu, którą nazwano Grzegorzowską dla tego, że od wprowadzenia Grzegorzowskiego kalendarza początek swoy wzięła.

Według niektórych wiadomości z Hiszpanii Xżę Pokoiu stanie na czele pewney wyprawy.

Xżę Ludwik, który naprzeciw Cesarstwa Jchmość był wyiechał, powrocił z niemi d. 28 b. m. do Paryża.

Okręty z Korsyki do Genui przybyłe, muszą tamże 5 dniową kwarantannę odbyć.

D. 8 b. m. weszły nasze woyska w państwo Neapolitańskie.

Onegday obchodził tu Bawarski Minister, P. Cetto, zaślubienie Xżniczki Bawarskiey z Xciem Eugeniuszem wspaniałą ucztą.

Minister woienny, Marszałek Berthier wydał do Kapitanow i Porucznikow polowania wilkow okolnik, w którym zaleca im wytępienie tych bestyy, gdyż w czasie iego zawiadywania tem łowstwem 320 wilkow tylko ubito.

Przy Boulogne zbiera się znowu liczna armiia z woysk powracaiących z Hollandyi.

Na morzu Adryatyckim w miesiącach Grudniu i Styczniu więcey 60 statkow zatopiła burza.

Biskup Wersalski poświęcił dnia wczorayszego kaplicę w pałacu Tuilleri.

Z Hagi d. 28. Stycznia.

Jenerał i Senator Collaud, pozostałemi w naszey Rzepltey Francuzkiemi woyskami dowodzący, założył teraz swą głowną kwaterę w Utrecht, skąd wczoray na prostym statku do Amszterdamu poiechał, i w krotce spodziewany iest z powrotem.

DODATEK

DO N^{ro.} 14.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 16. Lutego 1806.

Z Petersburga d. 13. *Stycznia.*

Wczoray w wieczor, iako w dzień nowego roku był u dworu okazały bal maskowy. Imperator i cała Jego Familiia zaszczyła tę zabawy swoią bytnością, gdzie więcey iak 10,000 różnego ſtanu znaydowało ſię osób. Chodzących napoiow każdemu bez wyiątku darmo obficie doſtarczano. Nader guſtowna wspaniałośc panowała tak w ubiorach, iako też i w urządzeniu wszyſtkiego, a powszechna wesołośc ożywiała całą tę ucztę.

Xżę Sachsen - Weimar ieſt mianowany Kapitanem w Siemenowskim regimencie gwardyi.

Fabrykant Schleiden w Akwisgranie, oprocz kosztu na podroż dla swoiey familii, doſtał 5,000 rub. na założenie sukienney i iglaney fabryki w Odeſſie.

Radca ſtanu P. Schubert, członek Imperatorskiey akademii, który z posłem naszem do Chin był wyiechał, wrocił ſię tu z Irkutska.

Z Stazburga d. 28. *Stycznia.*

Dnia 22 wszyſtkie władze konſtytucyyne były przedſtawione Cesarzowi, który ie bardzo grzecznie przyiął. Deputacye miaſt Metzu i Reimsu, miały podobnież szczęście bydź przypuszczonemi na audyencyą do Monarchy. W południe była wielka parada; Cesarz odprawił rewiią nad liczną załogą miaſta, i okolic Strazburga. Po rewii poiechał Cesarz do Kehl; powrociwszy pozwolił różnym rękodzielnikom, przeciągnąć około terraſsu iego pałacu, z których każdy przyniosł, iaki nowy wynalazek swey sztuki. W wieczor było miaſto znowu oświecone. Był bal bezpłatny, i wieczerza na 300 osób. W nocy przybył tu Xżę Ludwik.}

Wczoray o 9 godzinie z rana Cesarz opuścił nasze miaſto, i wielki po sobie żal zoſtawił.

Z Bononii d. 10. *Stycznia.*

Marsz. Maſſena przybył tu wczoray. Domyślaią ſię, iż on uda ſię do armii, która poſtępuie ku Neapolowi. Armiia ta ma bydź ieszcze pomnożona 20,000 ludzi, które ſię w naszych okolicach zbieraią. (Liſty z Rzymu donoszą, iż Francuzi weszli bez przeszkody w granice króleſtwa Neapolitańskiego.)

Z Monachium d. 28. *Stycznia.*

Królewicz nasz wyiechał dziś rano do Paryża, w towarzyſtwie Jenerała majora Hra-

bi Reuss, Półkownika Hrabi Kompeii i majora Schoefeld, adiudanta sztabowego.

Wielu z naszych Jenerałow pracuie teraz nad planem powiększenia naszey armii.

Podług listu z Wenecyi d. 16 obięcie tego miasta przez Francuzow miało nastąpić d. 20 t. m. Kommunikacya z stałą ziemią zupełnie iest przywrocona, i żywności, mogą bydź bez przeszkody doprowadzane do Wenecyi.

Z Boitzenburga d. 2 *Lutego.*

Wyszło tu następuiące obwieszczenie: "Gdy moy nayłaskawszy Król i Pan uznał za potrzebne cofnąć większą liczbę swego woyska głębiey w Meklenburski kray, przeto niżey podpisany, któremu J. K. Mość powierzył nayłaskawiey dowodztwo nad stoiącym korpusem Szwedzkiego woyska w Hanowerskim kraiu na prawem brzegu Elby, otrzymał nayłaskawszy od J. K. Mci rozkaz publicznie oznaymić: że wyżey wzmiankowane kraie zostaią pod opieką J. K. Mci woysk, dopoki między J. K, Mcią i wysokiem Jego sprzymierzyńcem Królem Jmci W. Brytanii i Irlandyi nie zaydzie inne porozumienie. Działo się w Król. główney kwaterze Boitzenburgu d. 1 Lutego 1806.

Z wyraźnego J. K. Mci rozkazu.
Hrabia Gustaw Löwenhielm.

Stosownie do rozkazu J. K. Mci weźmie armiia inne stanowisko; prawe skrzydło rozciągać się będzie od Wismar aż do Baltyckiego morza, a lewe od Sultz aż do Stekenitz. Dziś wszystka piechota i iazda wychodzi z Ratzeburga, Wittenburga, Hagenau i Zarantien, i między 8 i 9 t. m. stanie iuż na nowych kwaterach. Głowna kwatera J. K. Mci będzie w Rostoku.

Oddzielny korpus pod rozkazami Jenerała adjutanta Hrabi Löwenhielm, który stał w Luneburgu i tamteyszych okolicach, osadzi okolice Hanowerskiego kraiu na lewym brzegu Elby leżące i miec będzie główną kwaterę w Ratzeburgu.

Marszałek państwa Hrabia Fersen i pełnomocny Minister Angielski przy Królu Jmci Szwedzkim, P. Pierpoint, udadzą się d. 3 z Luneburga do Doberau i tam do dalszego rozkazu zostaną.

Z Heidelberga d. 28. *Stycznia.*

Król. Pruski gabinetowy Minister i nadzwyczayny poseł, Hrabia Haugwitz, przybywszy do Strazburga z wielkim uszanowaniem był przyięty, i natychmiast udał się w drogę do Paryża.

Francuzcy celnicy złapali niedaleko Fryburga dwa wozy z Angielkiemi towarami, które przez Bazyleią do Bourglibre przy Huningen poprowadzili. Oczekuią względem nich dalszych z Paryża rozkazow.

Oprocz przeszłych iuż woysk Francuzkich przeydzie ieszcze około Ulmu do Francyi 53,000 ludzi i 11,435 koni, to iest: cały korpus Marszałka Davoust i Soult, i połowa korpusu Xcia Murata.

Naymłodszy Xżę Hesseńsko Darmstadtski umarł w Brunświku.

Z Hanoweru d. 2. *Lutego.*

Liczbę woyska Pruskiego wchodzącego do kraiu Hanowerskiego podaią do 25 szwadronow iazdy i 23 batalionow piechoty. D. 5 b. m. zaczną wchodzić do tego elektorstwa, a d. 7 weydzie 2000 głów do Nordheim.

Rossyyski lazaret wywieziono stąd dzisiay na wielu wozach do Celle. Woyska Rossyyskie za kilka dni ruszą z powrotem do swego kraiu; poydą zaś przez Mekklenburg, Pomeraniią Pruską i Stettin.

Mowią także, że Hrabia Münster, stanu i gabinetowy Minister, wkrótce wyiedzie stąd na powrot do Londynu.

DONIESIENIA.

Człowiek w średnim wieku będący, który 20 lat w Ces. Kr. Szląsku za Ekonoma służył, i dotąd ieszcze służy, życzy sobie u iakiego Państwa w Galicyi w podobnym, albo innym charakterze urzędnika ekonomicznego służbę obiąć. Tenże Człowiek iest żonaty, mowi po polsku, lecz pisać ortograficznie nie może; zdatność swoią i biegłość w Ekonomice, tudzież dobrą obyczayność dowiedzie okazaniem w ręku maiącemi zaświadczeniami. Dalszą o nim wiadomość można każdego czasu u JPana Habla, dyrektora Oberpocztamtu Krakowskiego pod Nrem 15 na Stradomiu mieszkaiącego, zasięgnąć.

Stosownie do wyroku C. K. Sądu Szlacheckiego, d. 28 Sierpnia blisko przeszłego 1805 roku do liczby podawczey 9443 zapadłego, rzeczy ruchome po zmarłym Franciszku de Traubenberg Treytlerze pozostałe, iako to: kleinoty, srebra, zegarki, suknie, bielizna, konie, bydło rogate i nierogate, mosiądz, miedź, cyna, porcellana, szkło, żelazo i różne tak domowe iakoli też do ubioru koni należne sprzęty, dnia 17 teraźnieyszego miesiąca i roku o godzinie 9 ranney, oraz w dniach następnych przez publiczną Licytacyą tu w Krakowie w kamienicy zmarłego na ulicy Grodzkiey pod liczbą popisową 225 stoiącey, od niżey podpisanego C. K. Komorniczego Krakowskiego Urzędu za gotowe pieniądze więcey daiącemu sprzedawane będą. O czym Publiczności donosi się, i wzwyż wymienionych rzeczy nabydź życzący sobie, na oznaczony czas i mieysce wzywaią się. W Krakowie d. 3. Lutego 1806.

Jgnacy Łabajewski Komornik Krakowski.

C. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey wszystkim którym o tym wiedzieć należy Edyktem ninieyszym publicznie wiadomo czynią: że dobra Tomaszowice z Folwarkiem Podskalany w summie 21,669 ryń. 10 kr. tudzież wieś Rząska w summie 21,578 ryń. 25 kr. sądownie oszacowane w Cyrkule Krakowskim leżące, dawniey do massy krydalney ś. p. Jozefa Hrabiego Ankwicza należące, teraz zaś przez C. K. Appellacyi Trybunału konsyliarza Pana Franciszka Borgiasza Piekarskiego posiadane, dnia 6 miesiąca Maia r. b. przez licytacyą publiczną naywięcey daiącemu sprzedane będą pod warunkami następuiącemi.

1) Że dobra Tomaszowice z Folwarkiem Podskalany w summie 21,669 ryń. 10 kr. pod dniem 7 miesiąca Lipca 1798 roku reparacye zaś przez possessora niniejszego poczynione na 3,178 ryń. 15 kr. w pierwszych dniach miesiąca Grudnia 1805 roku urzędownie oszacowane; wioska zaś Rząska podobnież roku 1798 w summie 21,578 ryń. 25 kr. reparacye zaś dzisieyszego possessora w pierwszych dniach miesiąca Grudnia 1805 roku w kwocie 1005 ryń. 30 kr. urzędownie otaxowane, częściami to iest każda z tych realności osobna na sprzedaż przez licytacyą podane będą.

2) Że każdy licytuiący 10tą część summy szacunkowey przed rozpoczęciem licytacyi iako zakład czyli wadyum złożyć będzie obowiązany, i że ten zakład czyli wadyum w przypadku, gdyby naywięcey daiący warunkom zadosyć nie uczynił, na rzecz massy przypadać ma.

3) Że naywięcey daiący summę szacunkową na licytacyi podaną w dniach 14 od dnia zaapprobowanego aktu licytacyynego w gotowiznie do depozytu sądowego złożyć iest obowiązany; bo inaczey po upłynionym bezskutecznie tym terminie iego kosztem nowa licytacya na żądanie zastępcy massy, deputacyi albo którego z wierzycielów odprawiać się będzie a gdyby iedna lub druga realność za mnieysza cenę na drugiey licytacyi sprzedana była, resztuiącą kwotę summy szacunkowey na pierwszey licytacyi podaney w dniach 14 pod exekucyą złożyć będzie obowiązany.

4) Że summy, które podług sentencyi klassyfikacyyney oczywistą maią hypotekę, i które z summy szacunkowey dóbr zaspokoienie odbiorą, w summie szacunkowey maiącey bydź wyliczoney, za okazaniem cessyi zostaną przyięte i wrachowane będą.

5) Że possessya dóbr maiących bydź licytowanych naywięcey daiącemu dnia 24 miesiąca Czerwca r. b. oddana będzie. W wiązanie zaś czyli intromissya co do prawa własności zaraz po wydanym dekrecie dziedzictwa będzie mogła nastąpić; żeby zaś naywięcey daiący

prowizyi od kapitału podług warunku 3ciego do depozytu wniesionego do dnia 24 Czerwca 1806 roku nie tracił.

6) Possessorowie dzisieysi prawizyą od summy naywięcey ofiarowaney po 5 od sta od dnia zaliczenia do depozytu pieniędzy do dnia 24 Czerwca roku 1806 zapłacić obowiązani będą, którą zapłacić nawet przy spisanym dnia 29 Października roku zeszłego protokole wyraźnie przyrzekli. — Wszyscy zatym kupna sobie życzący wzywaią się: azeby dnia 6 miesiąca Maia r. b. o godzinie 10 z rana w C. K. Sądach tuteyszych znaydowali się, wolno im zostawuiąc, akt detaxacyi i inwentarz dóbr rzeczonych w sądowey przeyzrzec sobie registraturze. — W Krakowie dnia 27 Styeznia 1806.

Jozef de Nikorowicz.
Baron de Münch.
Hr. de Bubna.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowsk: Gallicyi Zachodniey.
Ascher.

Stosownie do wyroku Wysokiego C. K. Sądu Szalacheckiego Krakowskiego d. 8 Styeznia r. b. 1806 do Nru 16,921 wydanego, rzeczy po niegdy W. JX. Stanisławie Minockim Kanoniku Katedr. Krakowskim pozostałe, iako to: kleynoty, zegarki, tabakierki złote, zegar z kurantami, srebra stołowe, wina, miedź, porcelana i faianse, szkło, lustra, zwierciedła, pościel, obicia, piece żelazne i kuchnia, tudzież naczynia rozne żelazne, powozy, obrazy, landszafty i wszelkie sprzęty domowe i t. d. dnia 24 Lutego r. b. w kamienicy pod Nrm. 115 w ulicy Grodzkiey będącey, i następnych dni z rana od godziny 9, po południu od godziny 3 za gotowe pieniądze sprzedawane będą. Życzący sobie wyżey wymienionych rzeczy nabydź, maią się w mieyscu i godzinach wymienionych znaydować.

Dan w Krakowie dnia 11 Lutego 1806 roku.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey zwołuią wszystkich Krzysztofa Reklewskiego sukcessorow: ażeby do mogącey pozostac się, z summy 10,567 ryń. 19 kr. po zaspokoieniu wierzycielow i legataryuszow, resztuiącey kwoty, aż do stałnięgo Sierpnia 1806 roku zgłosili się i prawa swoie udowodnili; gdyż inaczey reszta pozostac się mogąca tak długo sądownie administrowana będzie, aż ią za opuszczoną ogłosić można będzie.

W Krakowie dnia 18 Marca 1805.

Jozef de Nikorowicz.
Com. de Bubna
F. Pöhlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak: Galicyi Zachodniey.
Beck

Ces. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że Adam Rakowski dnia 12 Lutego 1799 roku bezdzietny umarł, i maiatek tak ruchomy, iako i nieruchomy pozostawił; wszyscy zatym, którzy prawo iakie do maiątku rzeczonego mieć rozumieią, a w szczególności poboczni zmarłego sukcessorowie, których mieysce mieszkania nie iest wiadome, iako to Jan Rakowski, Joanna z Rakowskich Mietelska, Felicyana z Rakowskich Subieiowsk, Maciey, Adam i Wincenty Rakowscy, Rozalia Rakowska, tudzież Jakób Rakowski wzywaią się: azeby w przeciągu roku 1 i niedziel 6 deklaracyą swoię względem obięcia lub zrzeczenia się tegoż do C. K. Sądow tuteyszych podali tym pewniey, gdyż inaczey podług przepisu §. 624 Części II. Ustawy Cywilney dziedzictwo to tak długo w dozorze i administracyi Sądu zostanie, aż oni za zmarłych będą mogli bydź ogłoszonemi. W Krakowie d. 15 Stycznia 1801.

Pod niebytność Jaśnie Wielmożnego Prezesa,

J. F. Krauss.
Jozef de Cronenfels S. P. R. K.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakowskich Galicyi Zachodniey
J. Daubleski. Sternek